

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 2036/2013, którą złożył(a) C.J. (Niemcy), w sprawie zaprzestania wydobycia torfu

1. Streszczenie petycji

Składający(a) petycję uważa, że należy wprowadzić zakaz wydobywania torfu, m.in. z uwagi na to, że ogranicza to powierzchnię siedlisk dostępnych dla różnych gatunków flory i fauny, a tym samym powoduje utratę różnorodności biologicznej. Ponadto zdaniem składającego(ej) petycję wydobywanie torfu jest poważnym problemem środowiskowym, ponieważ w jego wyniku uwalniane są ogromne ilości dwutlenku węgla. Składający(a) petycję zwraca się do Parlamentu Europejskiego o położenie kresu tej praktyce.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 7 sierpnia 2014 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

Komisja i różne fora międzynarodowe przyznają, że istnieje ryzyko uwalniania dużych ilości gazów cieplarnianych z torfowisk podczas ich odwadniania i wydobywania z nich torfu.

Wytyczne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu¹ (IPCC) wskazują, że współczynnik emisji związany z tym problemem jest bardzo wysoki. FAO¹ wspomina, że „torfowiska i

¹http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gpplulucf/gpplulucf_files/Chp3/App_3a3_Wetlands.pdf oraz

gleby organiczne zajmują jedynie 3% powierzchni gruntów na świecie, lecz zawierają 30% pierwiastka węgla w glebach (Parish i in., 2008). Z odwadnianych torfowisk, które stanowią 0,3% powierzchni gruntów na świecie, uwalnia się prawie 6% światowych emisji CO₂ (Joosten, 2009a)”.

Wytyczne IPCC określają również metody rozliczania, a w UE podstawę rozliczania fluktuacji węgla pierwiastkowego powiązanych z torfowiskami stanowi decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 529/2013/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie zasad rozliczania emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem oraz informacji o działaniach związanych z tą działalnością².

W przypadku torfowisk rolnych (użytków zielonych i gruntów uprawnych) wspólna polityka rolna i stosowana w jej ramach zasada wzajemnej zgodności określają normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, których należy przestrzegać w celu zapewnienia zrównoważonego gospodarowania wszystkimi glebami, w tym torfowiskami.

To jednak państwa członkowskie szczegółowo określają środki zapewniające utrzymanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.³ w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej.

Na ochronę i ponowne nawadnianie torfowisk można uzyskać wsparcie finansowe z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020 oraz z programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) na lata 2014–2020. To do państw członkowskich, które obecnie przygotowują swoje programy wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, należy podjęcie decyzji o ewentualnym opracowaniu i wdrożeniu finansowanych przez UE środków ochrony torfowisk. Wspólne ramy monitorowania i oceny tych programów nie podają jednak konkretnego wskaźnika, który umożliwiłby gromadzenie systematycznych danych dotyczących konkretnie ochrony lub odtwarzania torfowisk w ramach tych programów operacyjnych, ponieważ działania takie są ujęte w bardziej ogólnych kategoriach tematycznych.

Torfowisko, które należy do sieci Natura 2000 zgodnie z dyrektywą siedliskową⁴, musi być zachowane lub w stosownych przypadkach odtworzone we właściwym stanie ochrony. Każdy plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania obszaru sieci Natura 2000, ale może na niego w istotny sposób oddziaływać, co ma miejsce na przykład przy przemysłowym wydobywaniu torfu, wymaga odpowiedniej oceny skutków dla danego obszaru z punktu widzenia założeń ochrony tego obszaru jako „torfowiska”⁵.

Podsumowanie

http://www.ipcc.ch/meetings/session37/Doc_8b_Rev_2_Accepted_Report_Wetlands.pdf

¹ <http://www.fao.org/docrep/015/an762e/an762e.pdf>

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D0529&from=PL>

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1306&from=pl>

⁴ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:PL:PDF>

⁵ Typy siedlisk 7110–7320 zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy siedliskowej.

Torfowiska mogłyby być źródłem znacznych emisji, jeżeli nie podlegałyby właściwej ochronie lub właściwemu gospodarowaniu, lecz stanowią one jedynie bardzo niewielki odsetek wszystkich gruntów w UE. UE uwzględniła to ryzyko w różnych aktach prawnych, których wykonanie wymaga przyjęcia przepisów lub decyzji krajowych.